

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кд 206/2025
18.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Којић, председника већа, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног АА, због кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о предлогу судије појединца Основног суда у Књажевцу 6К.бр.39/25 од 04.06.2025. године за преношење месне надлежности, у седници већа одржаној дана 18.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, предлог судије појединца Основног суда у Књажевцу 6К.бр.39/25 од 04.06.2025. године да се за вођење кривичног поступка против окривљеног АА због кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а став 2. у вези става 1. Кривичног законика, по оптужном предлогу јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Зајечару, Одељење у Књажевцу 1Кт.бр.62/25 од 30.04.2025. године, одреди Основни суд у Убу.

Образложење

Јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Зајечару, Одељење у Књажевцу поднео је Основном суду у Књажевцу оптужни предлог 1Кт.бр.62/25 од 30.04.2025. године против окривљеног АА, стављајући му на терет извршење кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а став 2. у вези става 1. КЗ.

Поступајући судија појединац Основног суда у Књажевцу поднео је Врховном суду предлог 6К.бр.39/25 од 04.06.2025. године да се, у смислу члана 33. Законика о кривичном поступку, за вођење предметног кривичног поступка као стварно надлежан одреди Основни суд у Убу, са образложењем да ће се пред тим судом поступак очигледно лакше спровести и да се неће стварати трошкови. Као разлог за преношење месне надлежности поступајући судија наводи да окривљени АА има пребивалиште на територији општине Уб, у месту ..., а које је од Књажевца удаљено више од 300 километара, те да је малолетна оштећена, чије је испитивање предложено у оптужном акту јавног тужиоца, већ испитана у поступку спровођења доказних радњи пред ОЈТ у Зајечару, Одељење у Књажевцу у присуству свог законског заступника - оца и представника Центра за социјални рад у Књажевцу, а о чему је сачињен записник о испитивању сведока дана 24.04.2025. године у који се може извршити увид на главном претресу, при чему се писани докази, у које је од стране јавног тужиоца предложено вршење увида, налазе у списима предмета, као и да према медицинској документацији

за окривљеног, која је суду достављена од стране његове сестре, а уједно и његовог старатеља, произилази да се ради о лако ометеној особи са неорганским душевним обољењем, а из ког разлога би по мишљењу поступајућег судије долазак окривљеног пред Основни суд у Књажевцу био додатно отежан.

Врховни суд је размотрио списе предмета, заједно са предлогом судије појединца Основног суда у Књажевцу за преношење месне надлежности, па је нашао:

Предлог је неоснован.

Наиме, одредбом члана 23. став 1. ЗКП је прописано да је месно надлежан, по правилу, суд на чијем подручју је кривично дело извршено или покушано, а одредбом члана 33. ЗКП је предвиђено да Врховни суд може за вођење кривичног поступка одредити други стварно надлежан суд, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако постоје други важни разлози.

У конкретном случају, околност наведена у предлогу за преношење месне надлежности поступајућег судије појединца да окривљени АА према стању у списима предмета има пребивалиште у месту ..., на територији општине Уб, а за коју територију је надлежан Основни суд у Убу, по оцени Врховног суда, сама за себе, у одсуству других релевантних околности, не представља довољан и очигледан разлог за закључак да ће се поступак у предметној кривичној ствари лакше спровести пред тим судом, него пред Основним судом у Књажевцу који је превасходно месно надлежан за вођење овог кривичног поступка у смислу члана 23. став 1. ЗКП. Ово тим пре што малолетна оштећена ББ, чије је позивање на главни претрес предложено у оптужном предлогу јавног тужиоца, има пребивалиште у месту ..., општина Књажевац, на подручју надлежности Основног суда у Књажевцу, а окривљени је дужан да трпи, јер процесне околности не би требало да иду на штету других странака и учесника у кривичном поступку, при чему је јавни тужилац у оптужном предлогу, осим позивања на главни претрес окривљеног АА и малолетне оштећене ББ, у конкретном случају предложио само још да се у доказном поступку изврши увид у писане доказе који се налазе у списима предмета. Навод у предлогу поступајућег судије појединца везан за здравствено стање окривљеног, у конкретном случају, није од утицаја за процену Врховног суда о постојању разлога целисходности у смислу члана 33. ЗКП.

Дакле, како ни из навода предлога, а ни из списка предмета, не произилази постојање разлога процесне целисходности, нити других важних разлога у смислу одредбе члана 33. ЗКП, који би у конкретном случају оправдали преношење месне надлежности у предметној кривичној ствари са Основног суда у Књажевцу на Основни суд у Убу, то је Врховни суд, поступајући на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник Републике Србије, број 10/2023) и применом члана 33. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Којић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић